

Gyülekezeti Élet

2025.
ÁDVENT

A VESZPRÉMI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

Keresztelő János öröme (Jn 3,25–30)

Amikor az áldott állapotban lévő Mária meglátogatta Erzsébetet, Erzsébet méhében a magzat, Keresztelő János megmozdult (Lk 1,41–44). Sőt, nem egyszerűen megmozdult, hanem – az eredeti szöveg szerint – „örömben ugrált, ujjongott.” Keresztelő János öröme tehát már az anyaméhtől fogva egyedül és kizárólag abból fakadt, hogy érezte Jézus közelségét...

Karácsony felé haladva sokat teszünk azért, hogy minden a helyén legyen: a karácsonyfán, a karácsonyfa alatt, a megterített asztalon, az ajándékok közt. A legfontosabb mégis az, hogy Jézus kerüljön az őt megillető helyre a templomainkban, a házaikban, a családunkban, a szívünkben, az életünkben. Csak Jézussal lehet teljes az öröm és teljes az ünnep!

Igénk tanúsága szerint meg lehetősen visszaszámolt János helyzete. Tanítványai minden-

féle vallási vitába keveredtek, követői nagy része elhagyta, hiszen már Jézus után mentek, és korábbi népszerűsége is megkopott, ráadásul börtönbüntetés réme fenyegette. És ő mégis örült. Ujjongott.

Öröme először is abból fakadt, hogy hallotta Jézus hangját, amely oly kedves és édes, oly áldó és vigasztaló, hogy nem lehet betelni vele. Keresztelő János Jézus közelségét érezve tudott – minden nehézség és probléma ellenére – örülni.

Másodszor Jézus növekedé-

sének örült. Nem neki kellett már nagynak lenni, hiszen eljött az igazi Szabadító. Az adventi úton járók jelmondata lehetne az ige, amely a híres isenheimer oltáron is megtalálható Keresztelő János feje felett, aki aránytalanul nagy mutatóujjával a kereszten függő Jézusra irányítja a figyelmet: „**Neki növekednie kell, nekem pedig kisebb lennem.**” (Jn 3,30)

Végül az a mennyei ünnep adott teljes örömet Jánosnak, amely most még csak ígéret, de ami hitben már érezhető. Minden ünnepünk, amelynek Jézus áll középen, már ebből az örök menyegzőből előlegez meg valamit számunkra. Jézus ugyanis azért jött a földre, hogy mi otthonra leljünk a mennyben.

Keresztelő János öröme a mi örömünk lehet. Mi is hallhatjuk Jézus hangját, az ígét, amely megszólít. Láthatjuk áldó hatalmát, amelynek örök jele a golgotai kereszt, és megérezhetjük minden istentiszteleten a hallható és a látható (vagy még inkább: rágható) igében egyaránt eljövendő mennyei országának örömét. Az apostol vallja: „**Akié a Fiú, azé az élet.**” (1Jn 5,12) Karácsony óta tudjuk, hogy miénk a Fiú, hiszen Isten – végtelen szeretetéből – nekünk adta Őt. Általa pedig miénk az élet: az új és örök élet. Ámen.

Weltler Gábor

Lackfi János

MI VOLT, MI NEM VOLT

A Kisjézusnak nem volt adventi naptárja, nem volt még levásárolható ajándékkártya. Nem volt hűség-kupon, nem volt hű meg hó, Jinglebellsszel sem volt tele a rádió.

Nem volt szaloncukor, se vagány LEDek, se brummogó mikulásnak öltözött egyedek, nem volt csúnya pulcsi, se rénszarvasos zokni, a fagy helyett a hőséget kellett megszokni.

Nem volt illatgyertya, se mini szán, mely forog, nem volt angyalhaj, se díszek, se égősorok, se plafonig érő fa, se élő betlehemes, se vita, hogy az ünnep áldott vagy kellemes.

Nem volt dekoráció, se bejgliakció, se nagyképernyős tévé, mely a Holdról is látható, nem volt új iPhone meg tablet az árzuhanásban, se szalaggal átkötött új autó a garázsban.

Nem volt all inclusive wellness, mert megérdemlem, nem volt szegfűszeges szagtalánító a DM-ben. Se fagyöngykoszorú, se mézeskalácsforma, se szédítő fényjáték, vetítve a plafonra.

Nem volt kérdés, hogy szenteste hal legyen vagy pulyka, hogy jönnék-e a rokonok vagy ne keljenek útra, nem volt shoppingünnep, műfenyők, se manók, nem volt mesés étkészlet, se Barbie-k, se LEGÓk.

Csak jászol meg szalma meg birka meg tejecske, József meg Mária mégse volt kétségbeesve, mert tudták, hogy eljött a világ világossága, és nem is volt szükségük igazán bármi másra.

Áldott karácsonyi ünnepet kívánunk
minden testvérünknek,
Adja meg Isten, hogy ezen a karácsonyon
a szép ünnepi szokások mellett,
a finom ételek és családi együttlétek
mellett, újra örömmel töltse el
mindannyiunk szívét a Megváltó
születésének örömhíre, és erősítse
hitünket, és a gyülekezethez
való ragaszkodásunkat.

Interjú Weltler Gáborral

Harmadik hónapja végzi lelkési szolgálatát Weltler Gábor a gyülekezetünkben. Azért, hogy jobban megismerjük őt, néhány kérdést tettünk fel neki.

Kedves Gábor!

Milyen benyomásokat, tapasztalatokat szereztl ez alatt a három hónap alatt gyülekezetünkről, és az itt rád váró lelkési feladatokról?

Nyilván három hónap még nagyon kevés idő ahhoz, hogy érdemi tapasztalatokról tudjak beszámolni, de az első benyomások számomra és családom számára is rendkívül pozitívak. A költözés első pillanatától kezdve egy olyan támogató légkör fogadott itt minket, amelyért nem lehetünk eléggé hálásak. Aztán elkezdődött a munkaév, egyik alkalom követte a másikat, és azt hiszem, hogy már eddig is sok-sok szép és meghitt közösségi élményben lehetett részünk. Ez a gyülekezet egy élő, pulzáló közösség, amelyben a testvérek nem csupán hagyományörzésből és megszokásból járnak az alkalmakra, hanem szeretnék igazán megélni a hitet, a Krisztushoz tartozást, a Vele való élő kapcsolatot. Remélem, hogy ennek segítségé-

ben magam is Isten eszköze lehetek.

Örülünk, hogy vállaltad közöttünk a lelkési szolgálatot, de téged mi vezetett, hogy vállalj bennünket?

Veszprém és a veszprémi evangélikus közösség nem volt teljesen ismeretlen számomra: családirag és gyülekezetiileg is volt már korábban több kapcsolódásom... Malomsok és Marcaltó, és az ott eltöltött 14 év számomra mindig meghatározó emlék marad, hiszen első szolgálati helyeim voltak. A 2008-as intézményalapítás óta – több oknál fogva is – a lelki élet inkább az intézmény köré szerveződött. Nekem viszont mindig volt egy olyan álmom, hogy egyszer majd olyan közösség lelkésze lehetek, ahol a fókuszban a gyülekezet van. Ez most megadatott. Ezt szeretném építeni, szépíteni, erősíteni. Az alapok pedig nagyon jók. Nem sokkal a veszprémi testvérek megkeresése előtt kezdtünk beszélgetni feleségemmel arról, hogy hogyan tovább. Aztán érkezett a hívás. Úgy hiszem, véletlenek nincsenek. Valahogy a mi gondolkodásunk a jövőről és a gyülekezet hívása időben egybeesett és egy irányba mutatott. Talán Isten útját is láthatjuk ebben, amelyet nyilván választott eszközein keresztül egyengetett.

Hogyan tervezed a gyülekezet életét? Lesznek-e új alkalmak, amik eddig nem voltak; szűnnek-e meg olyanok, amik voltak? Hogyan látod: miben kellene erősödnünk, mivel

lehetnénk gazdagabb közösség?

Azt gondolom, hogy az első év egy ilyen nagy és sokféle szolgálattal rendelkező gyülekezetben az ismerkedés éve. Luther maga is óvott a gyors és zavart keltő változásoktól! Nyilván az ember a bőréből nem tud kibújni, és hozza magával a saját kegyességét, teológiai látását, ötleteit. Úgy érzékelem, hogy egy ilyen sokszínű városi gyülekezet nyitott lehet az új dolgokra is. De mindezekben áldás csak akkor van, ha egy jól végig gondolt és a közösséggel egyeztetett folyamat eredményeként valósulnak meg. Nagyon komoly kincsünk az evangélikus korál, de emellett az egyházi könnyűzene irányába is szívesen kacsintgatok. Feleségem ebben is társam és támaszom. Úgy érzem, hogy kifejezetten jól sikerült a reformációra hangoló könnyűzenés alkalmunk. E téren akár még tovább is lehet lépkedni. Tavasszal szeretnék szervezni a gyülekezetben egy Tamás-misé, amely számos lehetőséget kínál az Istennel és az egymással való közösség megélésére. De a 18 konfirmandus fiatal is olyan kihívás idén, amelyben eddig még nem volt részem. Jó volna, ha meglátnák a fiatalok az előttünk álló hónapokban, hogy milyen jó Jézushoz tartozni. Szeretném, ha a legkisebbektől a legidősebbekig mindenki érezné, hogy helye van a közösségünkben. Olyan alkalmakban gondolkodom, amelyen megtaláljuk az utat minden korosztályhoz.

Hogyan fogadta a családod a költözés hírért? Hogyan érzik ők itt magukat? Nem nehéz-e Márknak új iskolát megismerni, nem nehéz-e Beninek új óvodába járni? Ráhel lányotoknak talán annyiban könnyebb, hogy éppen az első osztályt kezdte szeptemberben ...

Bár egymásnak ezt sokáig nem mondtuk, de, mint kiderült, feleségem és én is éreztük már, hogy közel a váltás ideje. A gyermekeinket nagyon féltettük ettől, mert ők, valljuk meg őszintén, eddig burokokban éltek. Az ovi a szomszédban volt, az iskolában 8-10 fős osztályok vannak. Márknak volt már egy kialakult baráti köre, ráadásul a három gyermekünk közül talán ő viseli legnehezebben a változásokat. Amikor viszont a második tanítási hét keddjén széles mosollyal az arcán érkezett haza az iskolából, és mesélte, hogy úszni voltak, és már egyedül be mert menni a mély vízbe, akkor tudtam, hogy a helyén van. Ráhel egy álmodozó. Az oviból az iskolába lépés neki nagy váltás volt. Mostanra viszont már lelkesen és boldogan indul el reggelente. Hiszti is mintha kevesebb lenne, de ezt nem akarom elkiabálni. Beni az Örömhír ovinkba jár. Nagyon-nagyon szereti. Már ott tartunk, hogy maga kéri, hadd aludjon ott a többiekkel, és csak délután menjünk érte. Hálásak vagyunk az óvónők áldozatos szolgálatáért. Az óvodánk egyébként szintén egy olyan terület, amely hatalmas lehetőségeket rejt a

(Folytatás a 3. oldalon)

(Folytatás a 2. oldalról)

gyülekezetépítés szempontjából is. Hálások lehetünk érte Istennek!

Sikerült-e berendezkedni az új lakásban? Otthon érzitek-e már magatokat benne?

Az új lakás gyönyörű. Nektek, Dóri nagyon hálások vagyunk, hogy a köl-

tőzés a nyáron megtörténhetett. Esperes kollégáim irigykedve hallgatták tőlem a szeptemberi értekezletünkön, hogy augusztus közepén minden lelkészem a helyén lakott már. Más egyházmegyékben ez október végéig kitolódott, ami a munkaév elkezdését is megnehezítette. Nyilván

a szeretetteljes fogadtatásnak köszönhetően az első pillanattól otthonunknak tekintettük a parókiát. Nagyon szeretünk itt lakni. A berendezkedés 80-90 százalékban megvalósult. Egy-két dolog hiányzik még, mivel egy sokkal nagyobb házból költöztünk ki, ezért néhány bútortól meg kellett

válnunk, és az újakat még nem mind sikerült beszerezni. De ezek említésre sem méltó apróságok ahhoz az örömhöz képest, hogy itt lehetünk.

Köszönöm a beszélgetést! Isten áldása kísérje szolgálataidat, és családod életét!

Én ültettem, Apollós öntözte ...

Lelkészváltás a gyülekezetben

Isó Zoltán búcsúzik

A búcsúzó lelkész a szószéken

A lelkésszel búcsúzó hivatalvezető

Ünnepi torta a búcsú-istentiszteleten

A presbitérium búcsúzik Isó Zoltántól

Egyházak előljárói a búcsú-istentiszteleten

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

... Weltler Gábor átveszi a stafétát.

A velünk ünneplő lelkészek egy része Weltler Gábor beiktatásán

Szemerei János püspök megáldja Weltler Gábort

.... de a növekedést az Isten adta. (1Kor 3,6)

Id. Zászkaliczky Péter:

A Gyermekek szava

Mintegy négy évtizede történt az egyik Tolna megyei gyülekezetben.

Néhány héttel karácsony előtt egy férfi otthagyta a családját, és szó nélkül eltűnt. Pedig jó állása, otthona, fiatal felesége és talán két kis gyermeke volt. De mindezt szűknek érezte, és lerázta magáról. A család természetesen kerestette, de eredménytelenül. Majd karácsonyra egy üdvözlőlap érkezett tőle. Az ünnepi jókívánságon kívül a levelezőlap semmi mást nem tartalmazott. Ez a jelentkezése azt az üzenetet hordozta, hogy őt ne keressék, elég, ha tudják róla, hogy él.

Ausziából jött a lap. A kétségeesett fiatalasszony

elvitte a lelkészéhez. A lelkésznek – Lackner Aladár sógoromnak –, a postabélyegzőről – sikerült kibetűznie az osztrák helyiség nevét, és ő ismerte az ott élő kollégáját. Segítségét kérve felhívta telefonon. Az osztrák lelkész egy idő után visszahívta: valóban ott van, menekült disszidensként az ottani szállodában kapott munkát, amíg valamelyik ország majd befogadja őt. Természetesen közölte a szálloda telefonszámát is, így itthonról fel tudták hívni a szállodát. A férfi talán csodálkozott, amikor a telefonhoz hívták, ugyan ki keresheti? A telefonban pedig meghallotta a gyermeke hangját. A lelkészi hivatal telefonké-

Csernai Balázs rk. plébános áldása

Weltler Gábor átveszi a lelkészi meghívólevelet

Weltler Gábor gyülekezetünk új lelkésze

szüléke mellett ott szorongott az egész kis család, hogy talán hátha sikerül...

Sikerült. A férfi három nap múlva otthon volt. Egyszerre semmivé vált a nagy kaland. Nem bírta tovább. Egy gyermek szava hazahívta. Egy gyermek szava megérezte vele, hogy hol van az otthona.

Karácsony Isten hazahívó szava egy gyermekén keresztül.

A karácsonyi Gyermekek szava minket is hív, hogy újra otthon legyünk. Hogy ne felejtjük el, hol vagyunk otthon. Hiszen Jézus az, aki elmondta nekünk, hogy Is-

ten mennyei Atyánk, a mi Atyánk, és mi gyermekei vagyunk. Levelében János apostol örömmel írja: „Lásátok, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk”. A karácsonyi isteni Gyermekek magához hív minket, hogy benne testvérre leljünk, és Istenben Atyánkra találjunk. Hazahív, hogy ne felejtjük el: olyan mennyei otthonunk van, ahol szeretnek minket.

Vele legyen áldott karácsonyunk!

(Forrás: Kereszttyén Igazság. 2025/4. 148. szám)

Örömhíreink

Óvodánk mindennapi életében évek óta nehézségekkel kellett megküzdeni. Két tanévben a covid okozott sok zavart, aztán jött az energiaár-robbanás, ami miatt a fűtés szinte lehetetlenné vált, és a csoportokat kisebb területre kellett átköltöztetni. Ezt követte a költözés egy új épületbe, ahol még egy kicsit zsúfoltabban zajlott az élet, majd tavaly nyáron ismét költözés következett az elkészült új épületbe, s végre idén minden a maga rendjében kezdődhetett a tanévben egy új épületben, 25 fős, vagyis maximális létszámú csoportokban, a nevelésre, a pedagógiai tervek megvalósítására koncentrálva.

Galambos Melindát kértük, óvodánk intézményvezető-helyettesét, hogy milyen tervekkel indultak a tanévnek, ill. milyen programok voltak már és várnak a gyerekekre.

Kedves Melinda! Az éves munkatervben szerepel az a célkitűzés, hogy bevezetitek a sakkpalota foglalkozásokat a gyermekeknek. Mit jelent ez a kifejezés, és hogyan történik egy foglalkozás?

A Sakkpalota a 4-10 évesek számára alkotott interaktív játéktér, amely a körülöttünk lévő világot jeleníti meg a sakktáblán, kreatív formában. A palota fantáziavilágát és mesebáb karaktereit Polgár Judit kiváló sakkozó álmolta meg. A Sakkpalota Program középpontjában a komplex képességfejlesztés áll, hat kiemelt területtel: kommunikáció, mozgás és finommotorika, önirányítás, memória, kreativitás és együttműködés.

Az idei nevelési évtől a tankötelesekorú gyermekek számára szervezett iskolaelőkészítő foglalkozást

bővítjük a sakkjáték (Sakkpalota) megismerésével. A program kiválóan alkalmas a kreatív, logikus gondolkodás, problémamegoldó képesség fejlesztésére. A foglalkozásokat témakörökre bontva valósítjuk meg, ahol a gyermekek lépésről-lépésre ismerkedhetnek meg a sakkbábukkal, azok jellemzőivel, valamint a játékszabállyal. Az új ismeretek befogadását segíti egy-egy mese, mondóka, játék és a sakkjáték eszközei (pl. sakkfigurák, babzsák, sakktábla). Mindez hozzásegíti a gyermekeket az iskolában való helytálláshoz való képességek kialakulásához.

Korábban már óvodánk viselte a zöld óvoda címet, de a sok változás miatt elvesztette azt. Most újra tervezitek a zöld óvodává válást. Mit kell ezért tennetek?

Szeretnénk ismét Zöld óvodává válni. Pedagógiai Programunk is tartalmazza mindazt a tevékenységet, ami feltétele a megvalósításnak. Keresztyén óvoda lévén fontos küldetésünknek tartjuk, hogy a gyermekek megismerjék, megszeressék teremtet világunkat és megóvják azt, megismerjék a növény- és állatvilágot,

azok fejlődését, védelmét, gyakorolják gondozását (pl. kertgondozás, madáretetés) természetes környezetükben. Gondoskodjanak az itt telelő madarakról. Életkoruknak megfelelően gyakorolják a szelektív hulladékgyűjtést (papír, komposzt, használt elem). Az óvónők mindennapos tevékenysége mellett, sok környezet- és állatvédelmi programnak is helyt adunk: Lépten-nyomon madarászovi, BABAKO, kutyával asszisztált fejlesztő foglalkozás, hittantábor.

Természetes anyagok felhasználását előnyben részesítjük, valamint az alkotások során az újrahasznosításra is kiemelt figyelmet fordítunk.

Igyekszünk bevonni a családokat is egy-egy programunkba. Ilyen például a Márton-napi lombseprés, komposztálás világnapja. A cím elnyerésével óvodánk pozitív példa lehet a családok számára is. Mindezekon keresztül pedig meghatározza az intézmény imázsát és a környezettudatos szemlélet erősödését.

2025. szeptember 30-ig benyújtásra került pályázatunk a Zöld óvoda címért.

Régebben voltak nagymama napok is az óvodában. Tudom, hogy tervezitek ennek újra bevezetését. Vagy már sikerült is elkezdeni a programot? Ha igen, hogyan sikerült a kezdés?

Fontosnak tartjuk az óvoda missziói szerepét, a gyülekezethez tartozás örömeinek megtapasztaltatását. Az első ilyen alkalom a húsvéti hagyományhoz kötődve valósult meg új épületünkben. A gyülekezet hölgy tagjait láttuk vendégül a gyermekistentiszteleten, majd pedig a húsvéti szokásokat ápolva a kisfiúk kölnívízzel locsolták meg a néniket.

Az idei évben már két eseményt sikerült megszerveznünk, pozitív eredménnyel. Szeptemberben a népmese napjára invitáltuk meg a gyülekezetet, hogy meséljenek óvodásainknak. A felkérést nagy örömmel fogadták, és lelkesen készültek e jeles napra. Sok kisgyerek távol él a nagyszüleitől, így különösen élvezték a „pótmamák” látogatását. Majd október 5-én az aratási hálaadó istentiszteleten a Barányka csoport gyermekei szerepeltek; és idők napja alkalmából a kicsi óvodások verssel, énekkel és apró ajándékkal köszöntötték a szépkorúakat.

Közelgő programok, amelyekre szeretettel várjuk a gyülekezet minden tagját: Márton-napi lombseprés, András-napi táncház és karácsonyi áhítat intézményünkben.

Adja Isten, hogy ez a sok program, pedagógiai terv, mind átéltetővé tegye a gyerekek számára, hogy a mennyei Atya mennyire szereti őket, milyen gazdagon elhalmozza őket, és a gyerekekben bizalmat és hűséget ébresszen Isten iránt!

Gyülekezetünknek anyagi támogatásra is szüksége van,

ezért kérjük, hogy a testvérek jövedelmükből támogassák gyülekezetünket. Közösségi alkalmak megteremtéséhez, az óvodásainkkal, hittanosainkkal és családjaikkal való kapcsolatépítéshez mindig szükség lesz az anyagiakra is.

Együttal nagyon köszönjük minden testvérünknek, aki eddig is fontosnak tartotta a gyülekezet anyagi támogatását, és egyházfenntartás fizetésével valamint adományokkal hozzájárult a lelki építéshez szükséges pénzek előteremtéséhez.

Szeretettel emlékeztetjük testvéreinket arra, hogy **gyülekezetünk** abból az egyházfenntartásból **fizeti** költségeit, melyet a **gyülekezet tagjai befizetnek**. Ezért kérjük, hogy, aki csak teheti, ne évi egy összegben, hanem elosztva, az év során több alkalommal adja adományát, hiszen költségek az év során folyamatosan felmerülnek. Aki tudja, kérjük, hogy banki utalással, vagy személyesen az istentisztelet előtt a gyülekezet pénztárosának fizessen, ha ez nem lehetséges, akkor lehet bármelyik csekken is fizetni.

Az egyházfenntartás minimális összege a presbitérium ajánlása alapján a 2022. évtől kezdődően **évente az éves nettó jövedelem 2%-a**. (Ha pl. valakinek havonta 150 000,- Ft a nettó jövedelme, akkor az havonta 3000,-Ft, éves szinten $12 \times 3000 = 36\,000,-$ Ft.) Kérjük vegyék figyelembe ezt az ajánlást.

Köszönünk minden támogatást!

A számlaszámok:

Gyülekezet: 11748007-20901549

Alapítvány: 11748007-20089515

Szeretettel hívjuk mindannyiukat, jöjjenek és élvezzék gyülekezetünk szép templomát, gyülekezeti házát, alkalmait, óvodánk épületét belülről is, a pénz felhasználásának értelmes formáját.

Alkalmaink

Istentiszteletek:

Veszprémben: minden vasárnap és ünnepnapokon 10 órakor, szenteste 16 órakor

Balatonalmádiban: minden vasárnap, karácsony 1. ünnepén és nagypénteken 16 órakor

Gyermek-istentisztelet: Veszprémben a tanév minden vasárnapján 10 órakor és szenteste 16 órakor

Családi istentisztelet óvodásaink és családjaik részére: Veszprémben egy évben háromszor, október 1. vasárnapján, ádvent 2. vasárnapján és böjt 6. vasárnapján

Családi istentisztelet hittanosaink és családjaik részére: Veszprémben egy évben négyszer, a tanévnyitó

istentisztelet, az újévköszöntő istentisztelet, a tanévzáró istentisztelet, és a táborzáró istentisztelet.

Alkalmaink az ádventi időben Veszprémben:

Ádventi könyörgések: dec. 1., 8., 15., 22. (hétfőnként 17 órakor). *Helyszín: a gyülekezeti terem*

Bibliaóra: dec. 4. csütörtök 17 óra – Téma: Jézus és Pál. Jézus az egyház és a világ Ura

Óvodás családi istentisztelet: dec. 7. 10 óra – A Margaréta csoport ádventi szolgálata után gyülekezetünk vendégei lesznek a csoport családjai

Nőegylet: dec. 11. csütörtök 17. óra – Téma: **Keresztelő János az útegyengető** – *Weltler Gábor előadása.* **Helyszín:** a gyülekezeti terem
Óvodai karácsony: dec. 17. szerda 16 óra. *Helyszín: az óvoda*

Finn-magyar éneklés: dec. 17. szerda 17 óra – a Veszprémi Magyar-Finn Egyesület tagjaival finn evangélikus szokás alapján együtt énekelünk ádventi, karácsonyi énekeket

Ádventi istentisztelet Pannonhalmán: dec. 19. péntek 19 óra

Ádventi játszóház gyermekeknek: nov. 29. szombat 9–12 óra

Gyermekek karácsonya: **dec. 21. vasárnap 17 óra**
Ifjúsági együttlét: **tervezett időpont dec. 12. péntek 17 óra**

Szeretettel várunk kicsiket és nagyokat alkalmainkra!

A Veszprémi Evangélikus Egyházközség időszakos lapja. 8200 Veszprém, Kossuth u. 4.

Lelkészek: **WELTLER GÁBOR** és **ISÓ DOROTTYA**.

Telefon: 88/421-618. Mobil telefon: Weltler Gábor 20/824-6257, Isó Dorottya 20/824-5896.

Felelős szerkesztő: **ISÓ DOROTTYA**